Ч. 260 Неділя 19 падолиста (1 грудня) 1895. Рік V

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 3.

Письма приймають ся лише франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє з зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провінції:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

З Ради державної.

На вчерашнім засіданю Палати послів відповів насампервд предсідатель комісиї для прагматики службової пос. Залеский, що скоро буде зібраний весь потрібний материял, він скличе засіданє. — Міністер справедливости відповів відтак на інтерпеляцию пос. Троля в справі конфіскати антисемітскої відозви виборчої, котру відчитано оногди на тайнім засіданю Палати. Міністер сказав, що прокураторня поступила законно опираючись на ореченю судовім, котре потверджує, що відозва містить в собі знамена злочину з §. 65 зак. кар. і длятого заряджене прокураторії не можна назвати суперечним з законами.

Пос. Фукс, яко предсідатель комісиї визначеної для розслідженя краху біржевого з дня 14 падолиста 1891 р. відповідаючи на інтерпеляцию Люеґера сказав, що коли міністер справедливости зарядив, щоби суд карний не предкладав актів Палаті (антисеміти кричать: Слухайте! Слухайте), а палата біржева не знайшла ніякої підстави до виступленя, то комісия зажадавши переглянення актів уважає свою задачу за скінчену. — Пос. Яворский висказав жаль, що комісия не дійшла до ніякого результату. Бесідник жадав, щоби комісия вела дальше свої роботи, а відтак сказав, що не для того, щоби відповідати Люеґерови або з ним полемізувати розповість коротко цілу справу. Він пригадав свою авдиенцию у Є. Вел. Цісаря в справі орґанізациї властий льокальних для тарифи зелізничої і о тій авдиенциї повідомив Коло польске з цілою резервою. На другий день довідав ся він о переполосї на біржи викликаній засіданем Кола польского. Він повідомив зараз о тім міністра Залеского і президента міністрів, котрого та справа дуже обурила і він заявив, що буде старати ся всякими способами викрити, хто викликав той переполох. Акция вела ся з трох сторін, зі сторони правительства, парляменту і Кола польского. Бесідник старав ся приватно викрити, чи хтось із злоби, чи може без злоби подав ту вість о авдиенциї до ґазет і чи хто з переполоху користав або взагалі запустив ся в біржеві інтереси. Результат тих доходжень був такий, що бесідник набрав переконаня, що вість та не вийшла з Кола польского. — Яворский запитав наконець президента, чи він годить ся на заявлене пос. Фукса.

Президент відповів на то, що після стану річи не було підстави до дальших доходжень, але рішене в тій справі не належить до самого предсідателя комісиї. Ціла комісия мусить уложити остаточне справоздане. Президент порозуміє ся в сїй справі з предсідателем комісиї.

З порядку дневного приступила Палата до дискусиї над предложенем правительства в справі запомоги в причини нужди. Правительство предкладало 400.000 зр., з котрих 200.000 зр. для потерпівших підчас катастрофи в Брікс. При сїй нагоді заявив комісар правительственний, що слїдство в справі сеї катастрофи веде ся з як найбільшою строгостию, але доси показало лиш то, що під містом Брікс не було віколи копалень, а також і в тім місци, де показав ся т. зв. пливучий пісок, не було ніколи копалень. Заряджені властию гірничою підпори охоронні позістали ненарушені.

В справі сїй промавляли пе: пос. Рашин по чески, котрий поставив остаточно внесене по німецки, щоби кредит на повисшу ціль збільшити на 600.000 зр. і щоби запомогу роздати ще перед весною. — Комісар правительственний заявив, що правительство зі взгляду на то, що в послідних двох роках пать разів було взиване о поміч і виплатило 5,760.000 зр. не може згодити ся на підвисшене теперішного кредиту. Остаточно ухвалено предложене правительства в третім читаню.

Під конець засїданя подав президент до відомости Палати смерть бувшого президента міністрів ґр. Таффого і присьвятивши покійникови теплу згадку заявив, що президия хоче взяти участь в похороні, а так само і члени Палати і для того засіданє не відбуде ся в понеділок але ві второк.

Пос. Люеґер і товариші інтерпелювали президента міністрів в справі Морского Ока, домагаючись признаня спорного ґрунту Галичині.

В комісиї буджетовій підчас дискусиї над школами середними заявив міністер просьвіти др. Ґавч, що фреквенция в школах середних сего року збільшила ся, а іменно збільшила ся в Галичині о 730, в Долішній Австриї о 247, в чеських ґімназиях на Мораві о 135, в Стирії о 114, а в німецких школах в Чехії о 110 учеників. В слїдуючих чотирох роках буде систематизовано 120 нових посад учительских. В пляні науковім в школах реальних буде зроблена зміна. В 1897 р. буде в Галичині заведена бодай одна школа реальна. — Пос. Герольд приняв до відомости заявлене міністра, що в Жижкові буде заведена школа реальна і домагав ся, щоби правительство переняло конче на фонд державний ческу ґімназию в Опаві. — Пос. Кляич дякував міністрови за обіцяне, що в 1897 р. буде в Задарі заведена самостійна

---

4)

На склоні житя.

(Сільский образок І. Грдіни — З ческого)

(Дальше).

— Чи я добре чую? — крикнув панотець. — І тобі вже гордість завернула голову, і ти вже забуваєш на свою бідність. Як відповіш перед Богом за то, що убила так благородне серце лише тому, що тебе так дуже любило? Відкинеш ту чорну гадку, нагородиш Кирилкови кривду? — Ні! — Вимушений послух не богато варта: роби що хочеш. Благословлю тебе — і бажаю тобі, щоби з зерна благословеньства не виросло дерево проклятя.

На другий день приїхав Замецкий просити о руку Клярки. Пан-отець був блідий. Але коли ему жених представив, що Клярка важить ся на сей крок лише задля вуйна і задля того щоби могла стати старій матери підпорою — загадав ся на хвилю старий сьвященик. — Певне молив ся: „І введи нас во іскушеніє“ — певне представив собі при тім свою дотеперішну бідність і в души блисла ему надія, що може то й дійстно правда, що казав Замецкий; робив собі докори, що так несправедливо судив Клярку. — Розум старушка не опре ся двом молодим красноріччивим устам. Пан-отець сказав, що зізваляє — —

А коли прийшов до него Кирилко як до послідного свого прибіжища? Чи то ему так видавало ся, чи дійстно був пан-отець такий холодний, як віколи доси. Сама розрада — але лише розрада; ні верна надії для бідного хлопця! Така воля Божа — говорив сьвященик — а перед нею мусить уступити всяке бажане і воля людска.

— Не воля Божа — воля Клярки!

— Правда, Кирилку, але як ії упремо ся, то зломимо Клярку а таки твоєю не буде. Нехай же ї́ї має иншиї!

А що казала Марта?

Як побачила сумуючого Кирилка, плакала; коли виділа веселу Клярку, сьміяла ся з нею, а як говорила з пан-отцем, казала:

— Твоя воля есть моєю волею.

V.

Як Тужетин Тужетином, не було тут гучнїйшого весіля, як тоді коли Замецкий другий раз женив ся. Як перший раз женив ся, коштувало то не малі гроші, так що за них міг би собі неодин виставити гарний домок. Але то всьо було нічим против другого весіля. Де хто був, з близька і з далека, кождий був запрошений. По сусідних дворах були канцелярії пусті, як би там всьо вимерло, ліси були полишені на ласку Божу і на лісових злодіїв, по полях було пусто. Вся тота товпа зібрала ся у Замецкого.

Ба навіть з Праги приїхало кількох панів. Здавало ся, що Замецкий всі ті обіцянки, які поробив Клярці, хотів ще перевисшити.

На миколаївский ярмарок в Сольнім не буває тілько людий на торговици, кілько ви були-б їх побачили в той день в Тужетині. Богачі приїхали, аби збільшити гордість Замецкого, бідних запрошено, щоби не нарікали на невдячність або невірність Клярки, щоби кожда думка була мимохіть придавлена безплатною гостиною.

— О, як би був Кирилко женив ся, то був би нам такої гостини не справив — чути було тут і там — ба він би нас навіть і не запросив подивити ся.

— От, — відзивали ся голоси — кажуть, що Клярка погано зробила.... чому? Така панна може преці вибрати собі щось ліпшого, як простого зарібника. Кирилко, правда, добрий хлопець, але й Замецкий не злий, зладив нам таку гостину. Як би не був добрий, не дав би нічого і понюхати. Чия горівка на столі, того правда в селі!

Бідний Кирилку!

Той бідний нарід, котрий любив тебе лише за те, що й ти бідний як він, котрий чув з тобою біль і остро осуджував поступок Клярки, тепер відвертає ся від тебе, не знає тебе. Твій суперник дав їм їсти й пити, а они за те відступили від тебе — лише обізви ся а ще й розідруть тебе!

Бідний Кирилку, де ти?

Там в челядней коміркі на низькій по-

ґімназия з хорватским язиком викладовим. — Пос. Лупул повитав радо втавлене відповідної суми на заснован низшої ґімназиї в Чернівцях, але домагав ся заведеня румуньских паралельок.

Міністер др. Ґавч відповідаючи попередним бесідникам сказав між иншим пос. Лупулови, що міністерство просьвіти засновуючи в Чернівцях ґімназию з рускими паралельками відповіло тим давно вже висказуваному бажаню. Що-до заведеня румуньского язика викладового в ґімназиї в Чернівцях треба зачекати насамперед, як уложить ся дальше справа шкіл середних на Буковині а специяльно в Чернівцях; аж тогди можна буде сю справу порішити. — Пос. Романчук вказував на покривджене Русинів що-до числа шкіл середних і приняв з подякою до відомости заявлене міністра в справі заснованя другої ґімназиї в Чернівцях і заведеня при ній руских паралельок. — Пос. Рутовский домагав ся заснованя реальних шкіл в Тарнові і Ярославі та основаня інститута для образованя учителів жидівскої віри з польским язиком викладовим.

Перегляд політичний.

Смерть ґр. Таффого зробила в парляменті велике враженє. На вість о тім вислали зараз поодинокі клюби парляментарні в імени своїх партий кондоленцийні телеґрами до родини покійника. Зробили то іменно клюб Гогенварта, Коло польске, партия католицка, клюб словеньско-хорватский, Молодочехи і Чехи з Моравии. Лиш одна німецка лївиця не вислала кондоленциї. Коло польске посилає депутацию, зложену з пп. Залеского, Єнджейовича і Піниньского, котра має зложити вінець на домовині покійника з написию: „Ґр. Таффому — вдячні Поляки". Дуже сердечну телеґраму вислав Є. Вел. Цісар, в котрій каже, що в покійнику стратив досьвідного і щирого приятеля, а вітчина вірного сина і мужа державного, з котрого іменем найновійша істория тісно звязана.

З Берлина доносять, що полиция розвязала всї товариства социялістичні а межи иншими і ті, до котрих належали посли парляментарні. Суть то наслідки послїдної ревізиї у социялістів. Прокуратория знов стала дуже остро виступати против социялістичних ґазет.

З Константинополя доносять, що там настав великий заколот, до котрого причинило ся ще й то, що високий урядник скарбовий Мурад-бей утік. Як зачувати, був він скомпромітований в послїдних інтриґах дворских. Внаслідок великих видатків на мобілїзацию, настав великий брак гроший і правительство думає видавати паперові гроші. Султан опирає ся тому, щоби держави европейскі прислали ще й другі кораблї стацийні до Константинополя.

Новинки.

Львів дня 30 падолиста 1895

— **Є. Ексц. Впреосьв. Митрополит Сильвестер Сембратович іменований кардиналом.** Така вість наспіла вчера, на жаль так вже пізно, що ми не могли подати еї вже у вчерашнім числї і для того аж нинї ділимо ся з сею радістною новиною з нашими читателями. Єсть то не лиш високо відзначенє Є. Ексц. Впреосьв. Митрополита за Єго великі заслуги, але й факт великої ваги для всего руского народу в Галичинї, тож есьмо переконані, що сповнимо лиш волю, як наших читателїв так і всїх Русинів, коли на сїм місци зложимо прилюдно ґратуляцию Є. Емин. Кардиналови Сильвестрови Сембратовичеви: Нехай живе нам многая лїта!

— **По причинї іменованя Є. Емин. Впреосьв. Митрополита Сильвестра Сембратовича** кардиналом, відправила ся нинї дня 30. падолиста о годинї $8\frac{1}{2}$ рано в архікатедральним храмі соборна Служба Божа на інтенцию Високодостойного Пурпурата; о годинї 12 тій в полудне складали новоіменованому Кардиналови желаня капітула, ректорат і духовеньство місцеве як також духовеньство львівского деканата. В недїлю дня 1. грудня о годинї 12-тій буде приймати Єго Еміненция желаня від відпоручників руских товариств і корпорацый, як також від инших достойних осіб.

— **Хрестини сина Найдост. Архикнязя Леопольда Сальватора** відбули ся в Загребі дня 27 с. м. в присутности многих достойників між иншими також бана хорватского і єго жінки. Обряду хрещеня довершив архиєпископ др. Посилович. Хрестним вітцем був Архикнязь Райнер.

— **П Віцепрезидент краєвої Ради шкільної др. Бобжиньский** виїхав на засїданє Академії наук в Кракові і поверне завтра назад до Львова.

— **Щедрий дар.** Громада Тростянець, снятиньского повіта, побудувавши у себе нову простору церкву, подарувала свою стару але вповнї ще в добрім станї церков зі старинними і прекрасними образами громадї, а властиво присїлкови Ганів, приналежному до парохиї Семаківцї над Прутом. Присїлок Ганів числить лише 70 осель і єсть історичною місцевостию, бо був передвіками власностию якогось татарского хана. Там находять ся ще слїди окопів і валів, але теперішні мешканцї нїчого о тім не знають.

— **Загальні збори ґімнастичного товариства „Сокіл" у Львові** відбудуть ся дня 15 грудня с. р. в льокали товариства при ул. Підвале ч. 7. Початок о годинї 3-ій. На порядку дневім стоїть між иншими також зміна статута.

— **Отворенє перестанку особового Хотин.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних доносить, що дня 15 падолиста с. р. отворено на шляху Стрий-Станиславів поміж стацией Калуш а перестанком особовим Вистова, перестанок Хотин для обмеженого руху особового.

— **Холєра.** Разом з попередних днів лишило ся в лїченю 6 осіб. Дня 28 падолиста занедужали дві особи, а то одна в Сокали, а одна в Нижбірку старім, гусятиньского повіта. Остало в лїченю 8 осіб.

— **Пригода на зелїзници.** На стациї Штайнбр'к при шляху полудневої зелїзницї зїткнув ся поїзд товаровий з особовим. Обі льокомотиви і вісім вагонів ушкодило ся, а з людий покалїчило ся тяжко шість подорожних і один кондуктор.

— **Ще наслїдки „краху".** У Відни збанкротовала велика фірма „Шлезінґер і С-ка", котра мала головно зносини з Галичиною. Банкротство наступило в наслїдок величезних страт на біржи.

— **Великий процес.** В Вадовицях вела ся кілька днїв розправа против 55 селян з повіта живецкого обжалованих о нарушенє права риболовства на ріцї Солї в посїлостях Архикнязя. Розправа скінчила ся дня 27 с. м. З виїмкою 13 увільнених від вини, засудив суд прочих 42 обжалованих увзглядняючи улекшуючі обставини на тяжку вязницю почавши від одного до ші-

---

стели сидів зігнувшись та сховав лице в долонях. Сидів тихо, непорушно, не зважаючи на той крик, сьміх і співи, які доносили ся з подвіря до него. Лиш коли вже долонї були мокрі, обтер хустиною очи і знов склонив голову на ту тверду подушку. Та й тверда та подушка, ті долонї бідака — а змякнуть лиш тоді, коли їх сьлози змочать.

Коло себе держав Кирилко звязаний вузлик, на вузлику лежала суковата палиця — всьо зладжене до дороги.

Як осінні мраки по полях снували ся по єго опущеній души одна гадка за другою, а кожда така темна, з кождої сипав мороз і снїг, що грозив засипати кілька тих оставших з єго житя яснїйших споминів.

Приготовив ся до дороги. Куди, Бог знає. Хотїв би бути за горами і лїсами, щоби утечи від жалю і горя — а знов хотїв витревати за всяку цїну, хотїв ще раз побачити Клярку, як еї сюди привезуть. Доси еї любив, доси віддав би житє за неї. Але що то саме, бідне житє! Він за неї жертвував вже більше, свої рожеві надії, свої золоті сни, свій спокій. Любов сиріт має бути відблеском давного райского житя. Кирилко не міг освоїти ся з гадкою, що забуде колись на Клярку, хоч забути єсть одиноким средством на сьвітї для зраненого серця.

Клярка, правда, забуде, вже забула — він не кляв їй, так як наші прародичі не кляли ангелови, що виганяв їх з раю до тернистих пустинь сьвіта. Она за хвилю піде з иншим до престола, але куди має обернути ся Кирилко? Навіть в дитинстві не відчував своєї самітности так як тепер. Не мав родичів. Коли-б хоч они жили: — Старав би ся о них, працював би лиш для них, они потїшили б єго, він певне забув би. Але бути сам на сам, нікого не мати лиш Бога на небі і горе на земли —

І Кирилко розплакав ся як дитина.

Знов обізвав ся крик і спів з надвору. Кирилко не чув, як розохочений нарід кричав в честь і на здоровле та довге пановане своєму господареви, що гарно одітий з'явив ся на порозї. А як лагідно усьміхав ся. Виглядав найменше о десять лїт молодше. Поклонив ся чемно на всї сторони розвеселеному народови. Був спокійний і вдоволений. Він того хотїв, щоби лише їх богато зійшло ся, нехай оповідає ся по хатах і фільварках, по полях і селах, від рода в род, яке гучне весїлє мав тужетиньский селянин Замецкий:

— Веселїть ся, людоньки, прошу! Їджте і пийте, кілько хочете.

Нове „славно" загреміло у воздусї, аж стадо голубів на стрїхах будинків сполошило ся і немов по вистрілї кружило довго понад селом.

Кирилко не чув і того.

В челядній комірцї відозвали ся якісь кроки.

— Кирилку?

Нїякої відповіди.

— Кирилку, чи ти тут?

Кирилко підвів голову і вогкі, зачервонїлі очи.

— Що-ж не можеш відозвати ся, коли тебе кличу? — я гадав, що ти вже готовий, а ти тут сидиш як копиця. Де маєш сьвяточну одежу?

— В узлику.

— Що ти хочеш певне іти — а маєш моє позволенє? Убирай ся, за пів години їдемо.

— Куди?

— Куди? — Ха, ха, ха! Цїла околиця знає, що нинї женю ся, лиш наш Кирилко нї! На вінчанє, на моє вінчанє поїдемо.

— То знаю.

— Ну, чейже не хочеш, щоби я був нинї візником?

— А хто-ж вам буде повозити?

— Ти!

— Я?

— Но певне що ти, а від чого-ж тебе держу?

— Від чого? Менї дїйстно жаль тих ваших вороних, що мушу з ними розлучити ся, що вже ними нїкуди більше не поїду.

— Не поїдеш?

— Нї. Я возив ними Клярку з Каменицї на дворець, привіз ними пан-отця до вашої умираючої жінки, за кождий корець насіня привозив вам з поля кождого літа двайцять кірців — але до моєї Клярки вас не повезу!

— Що ти називаєш панну Клярку своєю, ти дурню!

— Клярка була моєю милою, панна Клярка є вашою судженою.

— Поїдеш?

— Нї!

— То поїде инший.

І якби то не було як раз в день весїля, був би Замецкий взяв Кирила за ковнїр і викинув з комірки. Так був розлючений. Але що ж, чи богатий ґазда жиє на то на сьвітї, щоби гнївав ся і тратив здоровле задля якого там паробка? Він з ним ще помовить. Покликав одного більшого хлопця, приказав єму, щоби запряг коні до повоза, щоби взяв поводи до рук, сів на козель і заїхав перед ґанок. А відтак один повіз за другим заїздив перед сїни

стьох місяців, заострену одноразовим постом в тиждни та на зворот коштів поступованя карного.

— **В наслідок страйку складачів** в Будапешті виходять тамошні часописи в значно меншім обемі як доси. Складачі ґазети Pester Lloyd покинули друкарню в четвер, але властителі кількох друкарень, люди заможні, великі промисловці, котрі вже від многих літ не мали черенок в руці, станули до роботи і працюють днями і ночами як звичайні складачі, щоби часопись могла виходити. Редакция Pester Lloyd-а висказує їм прилюдно в своїй часописи признане. Редакция додає, що страйк есть наслідком социялістичної аґітациї, бо о невдоволеню складачів не може бути бесіди. В друкарни тої часописи найменша платня, яку складачі побирали, виносила 25 зр. зр. тижднево, богато-ж заробляло по 35, 40, 50, а навіть по 60 зр. тиждневo.

— **Любовна траґедия.** Перед кількома днями зробила в Київі велике вражіне траґічна смерть поручника Забудского і 21-літної дівчини Ірини Трищуківної. Ся сумна подія склала ся в мешканю Забудского, де найдене офіцира і его товаришку без житя з ранами від револьверових куль. Забудский очевидно убив насамперед дівчину а відтак себе. З полишених листів видко, що обое постановили спільно умерти. Они знали ся вже від трех літ. Причина самоубийства доси не звістна. Похоронено їх, так як хотіли, разом.

— **Наслідки страт на біржи** деяких спекулянтів дали ся дуже відчути у Львові. Від кількох днів настав тут між всіми майже дрібними капіталістами такий страх, тільки їх пхало ся до всіх банків і каси щадничої, що урядники ледве могли собі дати раду з виплатами. Що діяло ся по тих всіх банках, то тяжко повірити. Товпи тиснули ся до кас і до ліквідатури з криком і проклонами, один другого відпихав, кождий хотів бути при касі першим, щоби як найскорше відобрати свої гроші, бо кождий гадав, що як спізнить ся, то не одержить вкладок, бо в касі не стане вже готівки. Отже був такий натовп, що люди поломили навіть застави коло столиків урядників. Каса ощадности виплатила в понеділок 83 тисячі, ві второк 118, в середу 183, а в четвер 150 тисячів зр. Вчера страх вже трохи перeминув і о много менше зголошувало ся по свої гроші. Знатоки кажуть, що той страх у Львові настав головно по упадку фірми „Ґольдштерн і Левенгерц“. Цікаве то, що та фірма не грала на біржи і не мала з тої причини майже ніяких страт, але послідний „крах“ приспішив еї упадок, бо зголосило ся до неї по свої гроші тілько осіб нараз, що в касі не стало готівки. Тота фірма вкладала свої гроші в такі підприемства, що не давали добрих доходів, не могла заспокоїти всіх зголошуючих ся і тому оголосила невиплатність; а що фірму „Ґольдштерн і Левенгерц“ уважано загально за дуже поважну, то вість о еї упадку викликала такий страх, не тілько між еї вірителями, але також у тих, що мали де небудь зложені гроші, що всі кинули ся нараз їх відбирати. Тимчасом страх сей цілком неоправданий і ті, що відобрали свої вкладки, потерпілять лиш шкоду, бо утратили проценти і заплатили за то, що жадали грошй без приписаного попередного виповідженя. Теперішний „крах“ віденьский не діткнув майже ніякої поважної фірми фінансової, крім більших і менших біржевих спекулянтів. Таких інституций як Галицкий банк кредитовий або львівска каса ощадности, „крах“ теперішний не міг діткнути, бо їм вже на основі статутів не вільно грати на біржи. А коли-б навіть і забракло на хвилю гроший в якім банку, то й то не дає причини до страху, бо банки і каса ощадности, щоби платити проценти тим, що зложили у них гроші, не можуть їх держати у себе в касі, а мусять ними обертати, щоби ті гроші приносили процент. Однако обертаючи грішми, вкладають їх ті інституциї на цілком певні гіпотеки і підприемства, що дають великі доходи. Таких же гроший не можна скоро стягнути. Так на пр. в львівскій касі ощадности е зложених 28 міліонів зр., а з того 20 міліонів розпозичено на гіпотеки. Отже коли-б одного дня всі, що зложили гроші, хотіли їх нараз відобрати, то очевидно, що в касі забракло би гроший на той день і треба би ждати, заки каса не стягнула би своеї готівки з позичок. Але мимо того не було би тут причини до страху. Львівскі банки і каса ощадности були на то приготовлені, що богато людий зголосить ся у них по свої вкладки і тому зібрали тілько готівки, що можуть всьо виплачувати. Але рівночасно не хотять тепер зичити гроший і длятого в торговли запанував застій.

— **Померли:** У Львові Яков Ґордон, польский писатель, що в 40 роках за політичну провину служив якийсь час яко простий вояк в Оренбурзі разом з Шевченком; — Антін Филиповский, професор ґімназиї Франц Йосифа в 52 році житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция руху зелізниць державних** оповіщує: Дотепер тілько для перевозу осіб уряджений перестанок Білин-місто на шляху Пільзно-дукс Лядовіц отворено дня 1 жовтня 1895 також для перевозу пакунків.

Дотепер для перевозу осіб, пакунків, посилок поспішних і товарів в наборах ціловозових уряджена стация Стриґоя лежача на шляху Гатна-Кимполюнґ буковиньских зелізниць льокальних, буде з днем 1 грудня 1895 замкнена для посилки товарів в наборах ціловозових.

Телеґрами.

Відень 30 падолиста. Похорон ґр. Таффого відбуде ся в понеділок. Кондоленцийні телеґрами вислали родині покійника також президент міністрів ґр. Бадені, ґр. Кінбурґ і бар. Хлюмецкий.

Будапешт 30 падолиста. Пос. Андреивский визвав вчера міністра справ внутрішних Перчеля на поединок.

Ню-Йорк 30 падолиста. Ворохобники на Кубі спалили богато плянтаций цукру і один корабель купецкий, на котрім був склад поживи.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	5·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаемо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелізници 12 год. на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 рано.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

по своїх гостий, один за другим з рокотом виїздив з воріт на дорогу — і всі пігнали до Камениці. По хвили утих крик на подвірю. Але ледве декотрі замітили тишину, гнеть затягнули веселої пісні. Другі підтягнули за ними. І знов славили господаря.

— Лише будьмо хлопці веселі, нехай Замецкий як верне не бачить ні одного сумного лиця!

Кирилко зачув то.

— Отже Замецкий вже від'їхав? Певне клячить вже в моєю Кляркою перед престолом, певне пан-отець вяже їм вже руки. — Заки верне, не сьміє тут бути ні одно сумне лице? То було би хиба мое. Не хочу, щоби мене тут бачив. Від'їхав і вскорі верне з Кляркою — піду і я, але мого повороту ніхто тут не дїжде ся.

І взявши узлик під паху і палицю в руку, потер ще долонею по очах, оглянув ся послідний раз по комірці і знов покотила ся сльоза по его поблідлім лици. Чоловік утирае одну сльозу, щоби друга мала досить місця. Кирилко обтер і тоту другу та вийшов на подвірє. Ой, та й весело-ж тут було, аж по селі розлягали ся пісні, аж Кирилко налякав ся. Молоді, старі, діти — всі з суміш товпили ся довкола великих з тертиць збитих столів.

А яка-ж то громадка стоїть у воротах? Мали когось між собою, якогось старушка, а один наперед другого подавав ему склянку з напитком.

— Я вже казав хлопці, що не буду пити. Пустіть мене — та-ж ви мене ще покалічите.

— І зі мною не напете ся, дїдусю?

— Дякую. Коли-б то ішло з вашого — ну! Але з милостині Замецкого не хочу нічого брати, до неї прилип біль Кирилка і мій спокій. Пустіть мене, іду подивити ся, де Кирилко обертае ся. Хваліть собі Замецкого як хочете, але він говорив з войсковими панами, аби Кирилка взяли до войска. Правда, він паробок як дуб, але були ще сильнїйші, такі що ними хоч мури вали, а пішли до дому. — Ага, он там Кирилко. Я вже гадав, що ти пішов куди не попращавши ся зі мною, бо вчера не було тебе у мене. Ходи сюди, Кирилку, ходи! З цілої околиці то хиба ми два не будемо на Замецкого забаві, ми оба не просимо его о ті окруки. Не плач вже — ходи зі мною до моеї хатчини, там відпічнеш, там тебе потішу!

— Пустіть дідуся! — відозвав ся Кирилко — дармо его силуете.

Вйлаливі хлопці сглянули ся.

— То ти Кирилку? — Куди ідеш з тим вузликом?

— До дїдусьової хати.

— А звідтам?

— Звідтам? — Не буду ждати, аж доки мене пани не закличуть, піду сам. Завтра буде мені войсковий кінь милїйший як оба вороні Замецкого. Ба, ще нині піду. Клярка до Тужетина, Кирило з Тужетина. Сюди на то ґаздівство вже й так не верну — оставайте з Богом. Як би я був такий богач як Замецкий, то й я погостив би вас, не з гордости, але з доброго серця. Не маю нічого дати вам на памятку, хиба ту руку — приймітъ еї, подайте мені вашу. — Правда, що я вас ніколи не обидив?

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсї даним найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

4% листи гіпотечні коронові
4½% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4½% листи Тов. кредитового земс.
4½% листи Банку краєвого
4% листи Банку краєвого
5% облїгациї комунальні Банку крає.
4½% пожичку краєву галицку

4% позичку краєву галицку коронову
4% пожичку пропінацийну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% пожичку угорскої зелїзної дороги державної
4½% пожичку пропінацийну угорску
4% угорскі Облїґациї індемнїзацийні
і всїлякі ренти австрийскі і угорскі,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає

по цїнах найкористнїйших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цївні, як також купони за готівку, без всїлякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученєм коштів.

До ефект, у котрях вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 80

4 гарні предмети

продає ся по виімково низьких цїнах і нехай кождий, хто се читає, найскорше замовить, бо запаси суть малі, а то: Гарна капа шовкова „Shap“ з імітациї ліоньского шовку Skap в найкрасших барвах, червоні, сині, в паси досить широкі і довгі тілько 3·50. зр.—Зручний, бронзовий, емалїований годинник маятниковий, на мінуту уреґульований з довгим жовтим ланцухом по дуже низькій цїнї 1 зр.

Материя на убранє мужеске, імітация камґарну, на сподні, сурдут і камізольку, в найкрасші і наймоднїйші барви, досить великі для дорослого купон 3·90 зр.

Дамска хустка 8/4 великости, в всї барви, в паси, кістки, або в широкою бордюрою на тлї однокольоровім лише 1 зр.

Всї ті предмети коштують звичайно 2 або 3 рази більше, длятого взиваємо охочих, щоби без намислу як найбільше замавляли. Посилка за послїплатою або надісланєм готівки. Адреса: Commission **APFEL**, Wien I/Fleischmarkt 6/nc. 101

В рускім язицї

одинока книжка до науки

ПЕЧЕНЯ ТЇСТ СЬВЯТОЧНИХ

вийшла з друку і обіймає:

Струцлї масляві, парені, пістні з маком і т. п.

Смачні пляцки як: дактильові, нуґат, чеколядові з масою миґдаловою, **оріхові** нїхто не їв еще так доброго пляцка.

Торти, Мазурки, Тїстка деерові, Пірники і Пірнички

Всїлякі тїста до кави, чаю і чеколяди. 107

Цвібачки, Роґальки дрождже́ві.

Цїна 70 кр.

По присланю переказом почтовим **76 кр.** доконує посилку franco

Народна Друкарня

В. МАНЕЦКОГО

Львів, ул. Коперника ч. 7.

Великий крах!

Новий Йорк і Льондон не щадили европейского континенту і велика фабрика товарів зі серебра змушена була продати цїлий запас за дрібну цїну роботи. Єсьм уповажнений виконати то порученє. Посилаю длятого кождому слїдуючі предмети лише за **6·60 зр.**

6 штук найлучших **ножів столових** в правдив. анґлїйск. клінґою.
6 штук америк патент. **вилок срібних** з 1 штуки.
6 „ „ **ложок срібних.**
12 „ „ **ложочок срібних.**
1 америк. патент. **хохля срібна**
1 „ „ **мала хохля до молока срібна.**
2 штук америк. патент. **кубків срібних до яєць.**
6 „ анґлїйских **тацок Вікторин**
2 „ ефектовних **лїхтарів столових.** 96
1 „ **ситко до гербати**
1 „ **розсипляч до цукру.**

44 штук разом лише **6·60 зр.**

Всї повисші штуки (44) коштовали давнїйше **40 зр.** тепер можна їх набути за найнизшу цїну **6·60 зр.** Американьский патент. срібло єсть білим металем, заховуючим срібну барву через 25 лїт, за що ручить ся. Найлїпшим доказом, що оголошенє не полягає

на обманї,

зобовязую ся публично, відослати кождому гроші, кому товар не подобає ся, длятого нїхто не повинен занехати спосібности набути **чудного ґарнїтуру**, надаючого ся особливо на

гарний подарунок слюбний

як також для кождого лїпшого дому.

Набути можна лише у

А. ГІРШБЕРҐА

головної аґенциї сполучених американьских фабрик товарів з патентованого серебра.

Відень, II., Rembrandstrasse 19 Телефон 7114.

Посилка на провінцию за побранєм або готівкою.

Порошок до чищеня 10 кр.

Правдиві лише з убочною маркою охоронною. (Металь здоровля).

Витяг з листів узнаня:

Фундель-Румунія.

Впов. Пане! Прислані товари вдоволили мене цїлком, прошу еще о один цїлий ґарнїтур

Франц Дворніцкий ц. к. жандарм.

Краків

Впов. Пане! Прошу знов о ґарнїтур, перша посилка була добра.

Б. Ольшевский ст. учит.

Ґольдинові ремонтоари

котвичні для мужчин, не до відріжненя від правдивого золота пересилаю, як довго запас вистарчить по нечувано низькій цїнї 3·50 зр. **Ґольдинові дамскі ремонтоари котвичні** по 4·50 зр. За добрий хід дволїтна порука. **Ґольдинові ланцушки** для мужчин і дам 1·20. **Ґольдинові перстенї** по 1·20 зр. Всьо франко і вільне від цла, так що відбираючий нїчо не має до плаченя. Посилка за готівку або послїплатою. Посилки грошеві (і марки) до фірми: Feith's Neuheiten-Vertrieb in Dresden A. 9. 91

Торговля чаю

ВОЛЯ

в Ґранд - готелю

пасаж Гавсмана,

Львів. 94

Чоботи до польованя і подорожи, також берлячі фільцові всякого рода власного виробу неперемакаючі, калоші суконні окладані ґумою, правдиві російскі, поручає **фабрика капелюхів і цилїндрів Антона Кафка у Львові,** Ринок ч. 29 камениця Андріолього, а від сторони ОО. Єзуїтів Театральна 12.

Правдиве, если золотисто лякерована пушка має на червонім поли повисшу марку охоронну.

Правдива, мити ся даюча

француска

маса підлогова

єсть найлучшим і найдешевшим средством домовим до запущаня паркетів, підлог мягких лякерованих і повлечених лїнолеум. Сохне сейчас і дає без **щітки** зеркальний полиск. На складі безбарвна, ясно-жовта, жовта, темножовта, червона і оріхова.

Цїна за пушку 1 зр. 60 кр., 85 кр. і 45 кр. Одинокий продуцент

Schneider & Comp.

Відень V/2.

До набутя: у **Вольфа Чопа у Львові,** Тадея Шарфа в **Тарнові,** Теофіля Яблоньского в **Дрогобичи,** І. Костеркевича вдови в **Новім Санчи,** Лехицкого і Костеркевича в **Стрию,** Озіяса Айснера і Льва Букетиньского в **Самборі** і у всїх більших торговлях корінних, дроґуериях і складах фарб. 97

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

Бюро дневників і оголошень Л. Пльона у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарні [illegible] накладом В. І. Вебера.